

- Un orfanet -

Quina nit més trista i fosca!
 pluvia i feia molt fret,
 i araerarat a una porta
 dormia un pobre orfanet
 Lo fret era dels mes farts,
 puix sempre lo despertava
 i allavors se recordava
 de sos pobres pares morts
 ! Oh Pares! quan van mori
 me desapareu per record
 un petó que no te fi
 i un deu que m'entra al cor
 Pompeu Vidal (10 anys)

- Un Orfanet -

per a veu i piano

L. Puig i Mateu

veu

puc a puc (tristament)

Qui-na nit mes tris-ta i fos-ca plu

Piano

puc a puc

3 mf

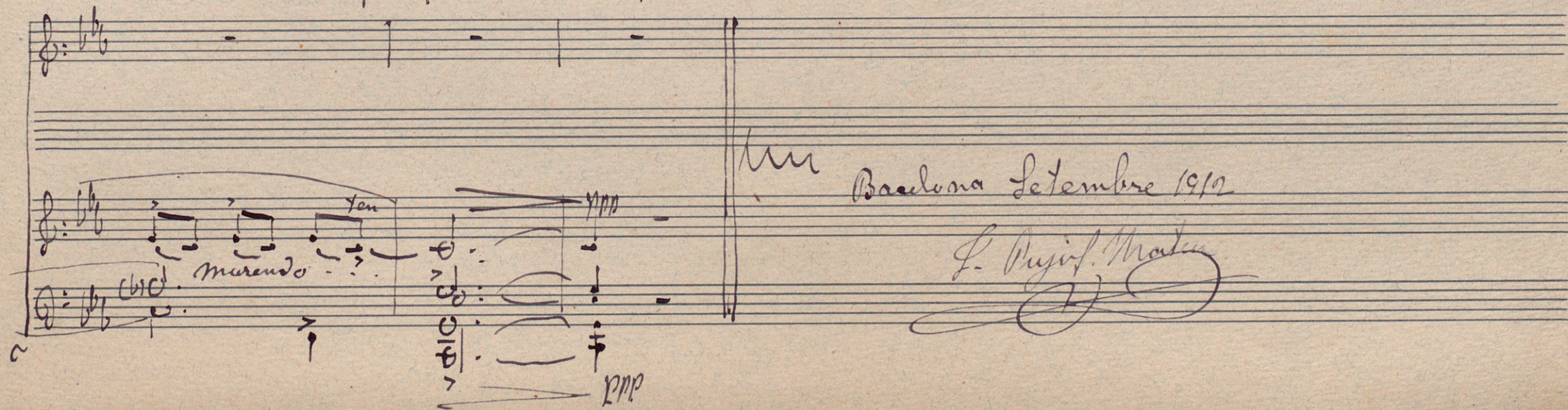
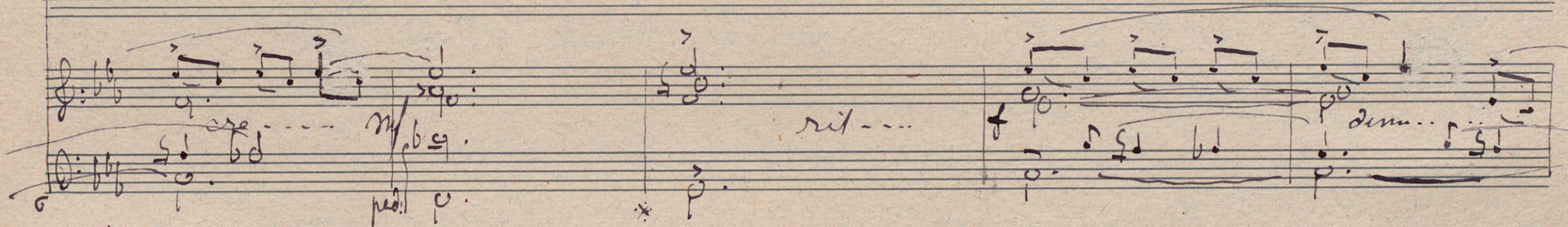
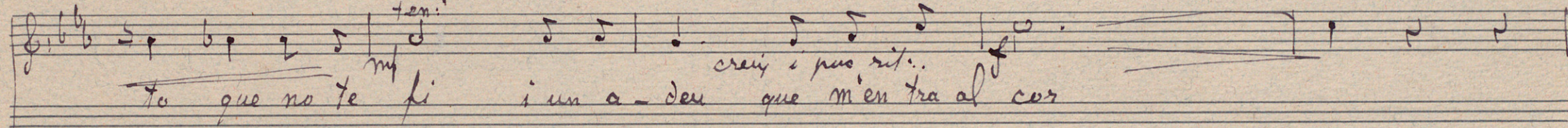
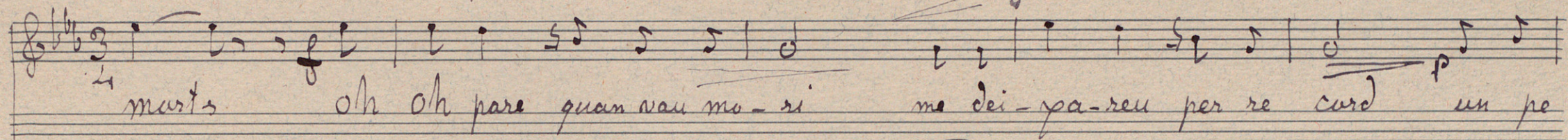
semi---

ai-a i fe-ia molt fret i a-re-se-rat a u-na por-ta dar

mi-a un po-bre or-fa-net Lo fret e-ra dels mes forts pui

sem-pre lo des-per-te-va i a-lla-vors se re-cor-da-va de sos po-bres pa-res

(dolorosamente espro.)

Barcelona Setembre 1912

L. Pujol Montaner